

PORUKA IMAMA MAHDIJA NOVIM AHMEDI MUSLIMANIMA

Prije nego što započnem govor na samu temu mislim da je neophodno da ukratko kažem ko je Imam Mahdi i Obećani Mesija, da bi shvatili šta je njegova poruka i u čemu je njegova zadaća ili misija. Imam znači *vođa* a Mahdi znači *upućen*. Dakle, on je bio upućeni imam. Obećani znači *predskazan* od prethodnih poslanika, ili obećan od Boga da će biti poslan u ime Boga da prenese Njegovu poruku ljudima u kasnijem dobu, kad se ljudi udalje od istinske vjere, pa tako i svijet zapadne u duboku krizu morala. Mahdi znači *reformator*. Ta osoba koja je određena da bude Imam i Reformator, čiji dolazak je bio predskazan od Poslanika Muhammeda s.a.v.s., bio je **Hazret Mirza Ghulam Ahmad**, rođen 1835. u Qadianu, malom selu u Indiji. On je, po Božijem nalogu i uputi, osnovao **Ahmadija Džemat** 1889. godine. Džemat okuplja istinske vjernike koji su u svojoj poslušnosti Bogu i Časnom Poslaniku s.a.v.s., njega prihvatili kao Reformatora i obećanog i poslanog od Boga. Dakle, on je tvrdio i dokazivao da je on ta osoba, određena za ovu zadaću, da ljudima prenese poruku od Boga tj. uputu kao lijek za probleme, odnosno bolesti od kojih pati ovo doba. Kako je bio određen od Boga, provodio je samo Božije naredbe i tako je po Božijoj naredbi i osnovao ovu zajednicu u kojoj se okupljaju, udružuju i ujedinjuju ljudi koji prihvate da reformišu sebe slijedeći njegove upute i učenja; takvi ljudi koji potom popravljaju svoje vjerovanje i vladanje, zatim kao dio svaki za sebe u jednoj zajednici kao globalnoj porodici jednog ummeta, pod jednim vođom, čine jedno tijelo, ummet Muhammeda s.a.v.s. i oni dalje šire ovu zajednicu i tako zaslužuju - svaki za sebe i za zajednicu kao cjelinu, kao ummet - više Božijih blagoslova koji se spuštaju na njih i na zajednicu. Ovi ljudi i ova zajednica koju sačinjavaju, uživaju tako Božije blagodati na ovom i na budućem svijetu, jer u ime Jedinog Boga preustrojavaju, tj. popravljaju-reformišu sebe i druge, slijedeći Božiju objavu i učenje koje je Allah poslao u posljednjem šerijatu - Časnom Kur'anu - čiste se od grijeha i uzimaju Boga kao jedinog vrijednog obožavanja. Allah im uzvraća Svojom milošću i blagodatima. Na taj način rasuti, razdijeljeni i zavađeni muslimani širom svijeta postaju ponovo povezani u ime Boga i Njegove religije, vraćaju se čistom vrelu istinskog islama i u ime Boga napuštaju navike koje su usvojili u ovom iskvarenom i materijalizmom obuzetom svijetu; oni u ime Boga zaboravljaju zavade i sve razmirice, te se u Njegovo uzvišeno ime mire i postaju poput braće povezani strogom vezom ljubavi u jedan ummet, ummet Muhammeda s.a.v.s, držeći se čvrsto Allahovog užeta.

Sada kada smo objasnili šta znače riječi Imam Mahdi i Obećani Mesija-Reformator, treba da ukratko kažemo i u čemu se sastoji reforma za koju je bio određen da je provede. Da bi razumjeli šta je reforma, odnosno koji lijek se može upotrijebiti u ovo doba mraka, moramo ukratko reći koje su to bolesti, tj. da prvo odredimo dijagnozu, da bi shvatili nužnost dolaska Imama Mahdija i Reformatora (Mesije) kao i njegovu zadaću na Zemlji. Jer je u tom smislu i za taj cilj bila i njegova poruka.

Jedan od najvećih paradoksa ovog doba je da je sve više religioznosti, a sve manje duhovnosti?! Puno je ljudi koji tvrde da ispovijedaju ovu ili onu vjeru, imaju sa sobom svoje svete knjige u kojima su učenja za njih, kako o moralu tako i o Stvoritelju. Nažalost, svjedoci smo sve gore i gore slike svijeta. Nikada dosad nemoral i pokvarenost svake vrste se nisu tako raširili po svijetu, kako kaže Časni Kur'an, 'morem i kopnom', i tako duboko zahvatili sve slojeve društva i pojedince, kako na lokalnom tako i na globalnom nivou. Kijameti se nižu jedan za drugim, kao da je nestalo Božijeg blagoslova sa Zemlje. Zašto onda sve to? Zapravo zato što je vjera ljudi postala tako plitka, svedena samo na nekoliko rituala i običaja, bez istinske svrhe i dubine u čovjekovom srcu. Dakle, ljudi su se udaljili od duha Božijih zakona i učenja koje im je On poslao preko poslanika. Tako su zapustili svoje duše u koje se uvukao materijalizam i iskvarenost, kao i nesvjesno klanjanje idolima, ljudima ili imetku, time što ljudi daju veću važnost tim drugim stvarima nego Božijoj volji i Jedinom Bogu. Ljudi su praktično napustili istinsku vjeru u Boga i zato Bog šalje ove kijamete da opomene čovječanstvo da su otišli predaleko u svom zanemarivanju Njega i u činjenju grijeha, u svom odavanju ovosvjetskim zadovoljstvima. Samo hvalisanje pripadanja vjeri i hvalisanjem njenim nasljedem nije dovoljno, dok se odaju činjenju grijeha kao da su posve zaboravili da ih Allah stalno gleda i bilježi svaku kretnju, čak i misao. Izgleda da su ljudi posve zaboravili na drugi svijet. Jer, nevjerovatno je da su spremni da se do krajnjih granica svojih mogućnosti žrtvuju za ovosvjetski napredak i neke ciljeve, a smatraju da za duhovne blagodati i za religiju ne treba da ulažu nikakav napor, da će tek onako zaslužiti Božije blagodati. Ako je čovjek spreman raditi dan i noć ako zna da će za to dobiti plaću, zašto onda nije spreman raditi tako za nagradu od svog Gospodara? Ili čovjek nema čvrstu vjeru u to da će ga Bog nagraditi ili kazniti po njegovoj zaslugi ili što ljudi ne cijene blagodati svog Gospodara, nezahvalni su na njima i također nisu svjesni Njegovih odlika ili atributa i zato nemaju ljubavi prema Njemu niti prema Njegovim stvorenjima i ne boje Ga se, ne razmišljajući o Njegovoj kazni i o tome da je On vlasnik svega i sve što imamo On može oduzeti za kratko vrijeme, da to više nemamo. Jer, kako kaže Obećani Mesija a.s. '... nemoguće je, i ja nikada neću prihvatiti, da čovjek tvrdi da vjeruje u Boga a da sa takvom smjelošću krši Njegove zakone i čini takve grijeha. Grijeh i vjera ne idu zajedno.' To je samo zato što ljudi nemaju čvrstu vjeru i misle da će, ako prevare ljude, uspjeti izmaknuti Božijoj kazni jer ih On, kako oni zamišljaju, ne vidi. Zapamtite da vam nikakvi trikovi, zavjere niti podmukle radnje neće pomoći pred Allahom. Njega niko ne može zavesti. Zaista ljudi koji čine ovakve grijeha zaboravljaju da postoji Bog, Gospodar kazne i odmazde. Jer, kako kaže naš voljeni Halifa: 'Hoće li iko kušati i najmanju kap arsena ako zna njegova otrovna svojstva ili hoće li staviti ruku u vatru?' Tako da je prva bolest ovog doba udaljavanje čovjeka od Boga i od istinske vjere.

ZATO I LIJEK MORA BITI VRAĆANJE LJUDI BOGU I ISTINSKOJ VJERI. TO JE OSNOVNA BIT REFORME, za koju je Obećani Mesija bio od Boga određen da je provede uz Božiju potporu i pomoć. Da obnovi-oživi duh poruke prije poslano, nad svim savršenu poruku islama objavljenu Muhammedu s.a.v.s., u Časnom Kur'anu, objavu koju su ljudi zaboravili i izokrenuli; da on vrati dušu u ljude izgubljene u materijalizmu i da nas uputi kako da se očistimo od grijeha, da budemo bliži Bogu i zaslužimo Njegov rahmet na oba svijeta. Dakle, da ponovo oživi učenje koje je svojim svjetlom donijelo blagostanje Arapima pustinje i za njima milionima drugih koji su ga prihvatili, da ponovo podigne slavu islama i muslimana, i dovede do pobjede islama u svijetu. To je njegova poruka koju prenosi od Boga ljudima danas da se izbave i spase.

Ako je Kur'an zadnja knjiga, završena je i usavršena uputa ljudima za sva vremena, u Časnom Kur'anu su sva uputstva za sve moguće situacije s kojima se čovjek može suočiti u svom životu. No, kako sam već rekla, ljudi su tu uputu zaboravili, iskrivili uvodeći u praksu neislamske navike i običaje, predali se materijalizmu. Iz ovog samo po sebi

proizilazi da ovo sve treba odbaciti, i vratiti se tim izvornim neiskrivljenim učenjima. Ovo vraćanje, odnosno ovakva reforma na ovako globalnoj skali i u ovako teškoj moralnoj krizi široko raširenoj, nije moguće provesti bez Božije intervencije i Njegove pomoći. Zato je On obećao da će, kad takvo vrijeme dođe, poslati Svog slugu, čovjeka kao i uvijek sa Svojom porukom ljudima, kojem će On pomoći da ljude istinoljubive i sklone ispravnosti, odnosno Bogobožne, učini naklonjenim njemu, zapravo njegovom učenju, i da ih on vodi bliže Stvoritelju i da ih ponovo ujedini. Allah ne krši Svoje obećanje i On je zaista poslao Svog slugu sa Svojom porukom ljudima, kao lijekom za ovo doba.

Prva bolest je, kako smo rekli, udaljavnje ljudi od Boga i zaboravljanje Njegovih zakona. Druga bolest, zbog koje ljudi stradaju, je razjedinjenost, koja nastaje kao posljedica udaljavanja od Boga i istinske vjere. Ova razjedinjenost je nastala zbog razlika u tumačenju poruke Časnog Kur'ana i svatko želi da bude u pravu, nema nikog ko je ovlašten da kaže šta je zapravo ispravno a šta nije po Kur'anskom zakonu. Tako svako tumači onako kako on sam shvata, svako piše knjige, održava predavanja, prisvaja sebi neke grupice ljudi, u čemu najviše koristi imaju sitne duše koje gledaju svoj šićar u svemu tome, bilo materijalno, bilo da zadovolje svoju želju za položajem i upravljanjem, pa makar se radilo i o grupici ljudi. Ovo je imalo za posljedicu globalno slabljenje moći muslimana i sada u svijetu muslimani nemaju skoro nikakvog uticaja. Čak su muslimani sami neprijatelji jedni drugima. Izgubljen je duh žrtvovanja u ime Boga, u ime islama, u ime zajedništva i većine, sitni interesi su postali važniji, svako gleda šta za sebe može uloviti i zadovoljava se tom sitnom koristi. Dok jednog dana ne dođe neprijatelj i na njegova vrata i onda shvataju šta znači biti slab, bez uticaja i moći, ali tad je prekasno. No, ni tada ne nauče lekciju, nego su i dalje razjedinjeni i jedan protiv drugog. Izgubljena je svijest o važnosti jedinstva i zajednice. A ujedinjavanje je jedini način da muslimani ponovo steknu izgublenu moć i utjecaj, ponovnim sticanjem Božijeg blagoslova i pomoći. Kad to sami lično zasluže čisteći se od grijeha i napuštajući sve što je štetno i protivno islamskom učenju, kad svojim ponašanjem zasluže vlast na zemlji.

Ova reforma se mora provesti i samo je moguća kroz reformu pojedinca. Nedavno je jedan engleski reporter, dugogodišnji izvještač, rekao o svom iskustvu: 'Pojedinci, a ne vlade, mijenjaju svijet!'. Poruka Imama Mahdija je za svakog pojedinca. Ona nije poslana da bude naređena zakonom zemlje da je svi prihvate po sili zakona, nego je, kao i sve poruke od Boga, poslana da probudi svijest pojedinca. Ovakvi pojedinci, koji se vrata Bogu i očiste se od grijega, samo se klanjaju Jednom Bogu i u svom držanju odražavaju Božije attribute i vrline Časnog Poslanika s.a.v.s.; onda oni čine jednu zajednicu ljudi ujedinjenih po Božijem zakonu, koji slijede istinski islam, ljudi koji privlače druge svojim vrlinama, ljubavlju i simpatijama za druga stvorenja, spremnih na sve žrtve u ime Allaha i islama. Kao što su bili muslimani u vrijeme Časnog Poslanika s.a.v.s. Takvi ljudi će tako dalje širiti islamsku poruku, prenoseći je ljudima i pokazujući je svojim djelima. Na taj način će se ova zajednica pravednih vjernika širiti i izvojevati pobjedu islama nad svim drugim vjerama, upravo onako kako je Allah obećao. Za to ne postoji drugi način. Ovo je Allahov put i Njegov plan, i ne postoji niko ko to može osujetiti, ni hodža ni propagandna niti ikakva sredstava, ma koliko moćna bila.

IMAM MAHDI; OBEĆANI MESIJA; REFORMATOR, dakle, traži od nas u svojoj poruci i uči nas da se vratimo Bogu, oživljavajući zaboravljene poruke Kur'ana, ispravljajući pogrešna tumačenja i predvođeci ummet, ujedinjuje ih u jedno tijelo pod jednim duhovnim vođom. **Vraćanje Bogu** znači prvo biti svjestan Njegovog postojanja kroz Njegove manifestacije, Njegova djela i stvaranje. Prvi korak u tome je znati i uvijek imati na umu Njegove attribute: Rahman-Milostivi; Rahim-Samilosni; Gospodar sudnjeg dana; Gospodar svih svjetova; Hranitelj; Onaj koji sve održava, a sam Sebe održava; Koji započinje stvaranje; Koji umnožava, odnosno ponavlja stvaranje; Koji određuje; Koji svime upravlja; Vrhovni vladar;

Dobročinitelj; Oprostitelj; Onaj Koji liječi; Učitelj; Koji se nikada ne umara; Kojeg nikada ne obuzima san niti drijemež; Vječan; Bez početka; Bez kraja; Nije rodio i nije rođen; On nema partnera; Nema supruge niti djeteta; On govori; On sve vidi, On sve čuje; On je najmudriji; Najznaniji, Moćan; Svojim znanjem sve obuhvata; On odgovara na molitve, itd.

Treba da naučimo sve Božije atribute i stalno ih imamo na umu. Kad se obraćate Bogu spominjite atribut koji je prikladan za ono za što molite Boga. Razmišljajte o svim Božijim atributima. Nastojte ih, u okviru svojih moći, usvojiti u svom vladanju. Zatim, kad postanete potpuno svjesni da je Samo Bog Gospodar svega, da samo On ima svu moć, da je On Gospodar kazne i oprosta, da su kod Njega sve riznice... onda ćete shvatiti da vam je samo On najveći i najbolji prijatelj, Svemoćan, Uvijek Prisutan. Tako ćete se uvijek obraćati Njemu, oslanjati se na Njega i bojeći se Njegove kazne čuvat ćete se od činjenja grijeha. Borit ćete se da na najbolji način opravdate svrhu svog postojanja: da obožavate svog Gospodara i da na najbolji način služite Njegovoj vjeri i Njegovim stvorenjima. To je *"put istinskog vjerovanja, koje ubija sebične želje ljudskog bića i suzbija naklonost i gasi želju za grijehom. Da se sačuvate od grijeha morate postići istinsku vjeru u Boga."*

Mnogi ljudi misle da je vjera nešto što se može postići kroz neka čuda, čaranje, čarobne medaljone i slično. Kur'an kaže: 'Onaj zaista istinski napreduje ko je (dušu) očisti.' Međutim, pobožnost niti blizina Bogu i sticanje Njegovog zadovoljstva se ne postižu odjedanput i bez ikakvih napora, teškoća i odricanja. Put ka istinskoj vjeri je put odricanja i žrtava, a ne lagodosti. Za svaki naš korak i djelo moramo se boriti da budu učinjeni u skladu sa Božijim zakonom i sunnetom Muhammeda s.a.v.s.. Jer, Časni Poslanik je u svom životu pokazao kako treba živjeti po Kur'anu. On je prošao kroz bezbroj teškoća samo da bi nama ostavio uzvišene primjere ponašanja. Zato mi nemamo pravo raditi ništa što nije bilo njegova praksa jer to znači da nije islamski i nije po zakonu Časnog Kur'ana, i time Bog nije zadovoljan. Nema ništa važnije i uzvišenije za pravog vjernika od ovoga i ne treba da se potčinjava nikakvoj i ničijoj volji ako je to mimo sunneta Časnog Poslanika. Zato je neophodno proučavati život Časnog Poslanika. Allah je njega poslao s porukom kao običnog (ali odabranog) čovjeka, kao što smo i mi ljudi, tako da je nama Allah dao sposobnost da slijedimo njegov primjer i trebamo se zalagati, koliko god je u našoj moći, da ga u svemu slijedimo. Jedan vrlo važan aspekt ove obuke samog sebe je da se brinemo za druge ljude, da se više žrtvujemo za druge i da nam interesi zajednice budu iznad naših ličnih interesa. Tako ćemo pobijediti sebičnost, vrlo opasnu bolest čovjeka.

Uz to Imam Mahdi i Obećani Mesija kaže da se moramo moliti Bogu da nam dadne slast i blagoslov u obraćanju Njemu, da nas Allah nauči da Mu se obraćamo onako kako će On biti zadovoljan, da molimo Allaha da nam pomogne da se oslobodimo grijeha i da nas sačuva da ih u buduće više ne činimo, kao i to da Ga stalno molimo za oprost. Da molimo Allaha da nam dadne u srcu ljubav prema Njemu i namazu i da nam On pokloni Svoju ljubav i milost. Samo ovakvim svesrdnim i iskrenim odnosom čovjek može doći do apsolutne sigurnosti u Božanstvo koje može napraviti duhovnu revoluciju u čovjekovom životu.

Zatim nam Imam Mahdi u svom učenju kaže: 'Živite u strahu da ne budete prokleti od Boga. Jer grijешni ne mogu postići Njegovu blizinu, niti arogantan (nadut), niti ugnjetač ili izrabljivač, niti onaj ko krši zadano povjerenje. Niti oni koji nisu spremni da polože sve za čast Njegovog imena, niti krvopije ni gulikože, ni oni koji se osjećaju udobno u luksuzima ovog svijeta. Svako nečasno oko je udaljeno od Njega i ni jedno nečisto srce Ga ne zna. Onaj ko se otme od ovog svijeta u Njegovo ime, upoznat će Ga. Ja upozoravam svoju Zajednicu da odbace arogantnost zato što je arogantnost najodvratnija Bogu, Gospodaru slave i uzvišenosti. Možda vi u potpunosti neznate šta je arogantnost.'

Najveća arogantnost je kad čovjek bez razmišljanja odbacuje savjet i upozorenje, smatrajući sebe velikim i iznad vrednosti primanja ikakvog savjeta. Tako da se on ponaša kao da nikakav savjet ne vrijedi za njega, da je on savršen bez greške i mane - takav čovjek nazaduje u svojoj Bogobožnosti i pobožnosti. Dalje učenje Imama Mahdija kaže: 'Mane kojih ste svjesni i težite da ih se riješite bolji su od vrlina kojim se ponosite. Zatim je arogantan svako onaj ko s poniženjem gleda na svog brata zato što sebe smatra učenijim, mudrijim ili ispunjenijim (potpunijim) od njega. Zato što, umjesto da smatra da je Bog izvor svake mudrosti i znanja on sebe smatra za nešto i ne ponižava se pred Božijim sveznanjem. Zar Bog nema moći da takvog umno poremeti i pokloni veće znanje, mudrost i spretnost njegovom bratu kojeg je on smatrao manje vrijednim? Slično tome, arogantan je svako onaj ko, misleći o svom bogatstvu ili visokom položaju i statusu gleda s poniženjem na svog brata. Jer on zanemaruje činjenicu da su mu ovaj status i veličina bili dati od Boga. On je slijep i ne vidi da Bog ima moć da mu nanese takvu nesreću da odjednom bude bačen na dno najnižih, a da Bog ima moć da dadne veći imetak i napredak njegovom bratu kojeg je on smatrao malim. Arogantna je osoba koja je ponosna zbog svog tjelesnog zdravlja, izgleda, snage, moći - omalovažavajući i podrugljivo zbijajući šale o svom bratu i onaj ko se svom bratu obraća podrugljivim jezikom. Taj nije svjestan o postojanju Boga koji posjeduje moć da ga odjednom pogodi sa takvom tjelesnom manom koja će ga ostaviti gorim od njegovog brata.

Pokažite saosjećanje prema drugima i očistite se. Odbacite životinjske želje u sebi i slijedite put prema Allahovom zadovoljstvu, makar bio najuži i najteži. Nemojte biti zaljubljeni u ovosvjetska zadovoljstva jer vas ona udaljuju od Boga. Patnja koja zadovoljava Boga bolja je od zadovoljstva koje izaziva Njegovo nezadovoljstvo. Poraz s kojim je Bog zadovoljan bolji je od pobjede s kojom Bog nije zadovoljan. Napustite ljubav koja vas odvlači od Boga i vuče ka Allahovom prokletstvu. Ako Mu dođete čistog srca On će vam pomoći na svaki način i nikakav neprijatelj neće biti u stanju da vam naudi.

Ispunjavajte svoje dužnosti kako najbolje možete i obaveze prema Bogu uzmite kao sveto povjerenje. Ispunite sve što dugujete drugim stvorenjima (zekat, milostinja, plata za njihov rad, posjetite ih kad su bolesni, pomozite im kad su u nevolji, pozdravljajte ih selamom, kad kihnu recite 'jahamullah' i kad umru klanjajte im dženazu), jer je sve njih Bog stvorio, i ovo uzmite kao povjerenje koje vam je On ostavio. Kur'ansko učenje se može podijeliti na dva učenja: prvo je obaveza prema Stvoritelju a drugo je čovjekova obaveza prema Božijim stvorenjima. Slijedite put ispravnosti do najmanjeg detalja i koliko god je to u vašoj moći. Misliti loše o drugima i pripisivati im stvari i pogrešne motive za njihova djela ili vladanje, je bolesno i izopačeno vladanje koje u čovjeku uništava kvalitet ljepote vjere i ispravnosti (Bogobožnosti) i ždere je tako brzo kao što vatra proguta kresivo. Ja vam kažem da je ovo velika bolest koja uništava vjeru osobe i baca je dalje od istine i okreće njegove prijatelje u neprijatelje. Da bi postigli vrline *Sidiqa* (duhovni status odmah ispod poslaničkog statusa) trebate potpuno odbaciti loše mišljenje o drugima. Ako se dogodi da nepažljivo i nehotično pomislite loše o drugima morate se odmah pokajati i stalno tražiti oprost i moliti Boga da vas zaštiti da ubuduće ne počinete ponovo ovu pogrešku i također da vas spasi od posljedica toga. Ova duhovna bolest ne treba da bude uzeta olahko. Ovo je jako opasna bolest koja brzo uništava svoju žrtvu. Zato stalno tražite oprost od svog Gospodara –*istiqfar* i činite *teubu* – tj. okrećite se potpuno Njemu iskreno i čistog srca.

Čuvajte se da ne zapadnete u grijeh ponosa i arogantnosti. Što vas Bog više daruje nekim Svojim blagodatima to Mu vi trebate biti zahvalniji i ponizniji.

Napustite potpuno ponos i taštinu - svako samodopadanje - i život provodite u skromnosti, poniznosti, vedrini, popustljivosti i blagosti. Budite blagi prema svojim potčinjenim, suprugama i prema manje sretnoj braći, zato da vam bude pokazana milost od Boga. Samo kad koračate putem pravednosti bit ćete od Boga ubrojani u moju Zajednicu.

Držite vjeru i njenu čast i islamski put dražim od svog života, imetka, časti, djece i svega drugog što vam je drago.

Okupirajte se služenjem Božijim stvorenjima samo u Njegovo ime; tražite da, koliko god možete, služite čovječanstvu sa svim onim čime vas je Bog obdario.'

SKUPA SA OVIM UČENJEM I UPUTAMA KAKO DA SE VRATIMO BOGU I OČISTIMO SE OD GRIJEHA, NEOPHODNO JE UČENJE O NAMAZU, kao neprekidnoj vezi između čovjeka i njegovog Stvoritelja. Ovo učenje je Imam Mahdi oživio oživljavajući stvarni smisao i duh namaza i obraćanja Bogu sa osjećanjem koje prožima cijelo naše biće, a ne da to činimo samo formalnim govorom i kretnjama. Najveća pomoć približavanja Bogu i čišćenju od grijeha je namaz: suština i bit odnosno duh tog obraćanja i cilj. Svaka religija svojim sljedbenicima naređuje molitvu u jednoj ili drugoj formi. Islam pogotovu stavlja važnost na molitvu kao na neophodno sredstvo veze sa Stvoriteljem, čišćenja duše i svijesti o Stvoritelju. Molitva je u islamu jedna od najvećih dužnosti vjernika za koju će prvo biti pitani na budućem svijetu. Prvo molitva u formi pet propisanih dnevnih namaza, kao i stalno spominjanje Boga raznim dovama, zatim učenje salavata na Muhammeda s.a.v.s.. Obećani Mesija a.s. kaže: 'Svi vi koji za sebe držite da ste u mojoj zajednici: kad istinski koračate putem ispravnosti (Bogobožnosti) samo onda ćete od Boga biti ubrojani da pripadate mojoj zajednici. Zato obavljajte namaz sa takvom gorivošću i strahopoštovanjem kao da vidite Boga vlastitim očima.' Ne samo propisane namaze nego dodatne, dobrovoljne molitve i dove, stalno spominjite Allaha. Pogotovu namaz u sred noći od pola noći do prije sabaha, koju je obavljao Časni Poslanik s.a.v.s.. Dalje, Obećani Mesija a.s. kaže da za namaz kao i za sva djela, da bi bila primljena od Allaha, mora postojati ispravan motiv – da su svi učinjeni u ime Boga, radi postizanja Njegovog zadovoljstva i da sva naša djela imaju svoj korijen u *taqvi*-Bogobožnosti. Obećani Mesija a.s. kaže: 'Korijen svake dobrote i pobožnosti je *taqva*, tj. duh Bogobožnosti (ispravnosti). Sve dok je ovaj korijen živ sve ostalo je sigurno! Namaz, zekat, post i hadž, davanje milostinje, mogu da se rade iz navike ili želje za pokazivanjem, a duh Bogobožnosti koji prožima dubinu čovjekovog bića nije pod utjecajem navike ili bilo kakve želje za pokazivanjem. To je u stvari čista vrlina i ona vrlina koja čisti, koja potječe u srcu i onda prožima i podstiče cijelo čovjekovo biće kao što veliki i teški oblak prospe kišu na plodnu zemlju i oživi dobro i obilno rastinje. Bez ovoga sve radnje i djela čovjeka, koliko god svana izgledali veliki, nemaju veće vrijednosti od sjemena bačenog u suhi i vreli pijesak. Mnogo je ljudi koji su marljivi u svojim namazima, postu, davanju milostinje... ali u njihovim srcima nedostaje duh Bogobožnosti-*taqva*. Oni izgledaju čisti ali su njihova srca korumpirana, iskvarena, potkupljena onim što se može nazvati duhovnom gubom. Čak mali izazov ih privuče na porok, kao što gladni lešinara buda privučen prema strvini. Tako tjeranje onog što je zabranjeno, nečisto i pokvareno postaje njihova svakodnevna preokupacija.'

Jednom prilikom je neko do ashaba pitao Časnog Poslanika s.a.v.s. šta je *taqva* (Bogobožnost)? On je slikovito objasnio značenje ove riječi i rekao da osoba inspirisana duhom ispravnosti (Bogobožnosti) je ona koja svoj život vodi tako kao da prolazi kroz uski prolaz oivičen bodljikavim trnjem i otrovnim grmljem i koji ide tom stazom vodeći računa na svakom koraku da se sačuva od ozljede ovog opasnog okoliša. 'Zato usvojite duh Bogobožnosti u sebi i u svojim životima. Ne dopustite da se i najmanja klica grijeha uvuče u

vaše srce jer, nešto izgleda malo ali vuče za sobom vrlo krupno i preokrene se u veliko. Svako je komandant svog srca: šta tamo zasadi takvi će izdanci niknuti.'

Obećani Mesija je dalje rekao: 'Bog je molitvu učinio najutjecajnijim instrumentom. Meni je ponovljeno više puta došla objava od Boga koja govori da će svi uspjeti biti postignuti kroz molitvu. Zaista, molitva je naš jedini instrument. Mi nemamo drugog instrumenta za postizanje našeg cilja. Šta god mi molimo Boga u tajnosti, Bog to proizvede i učini očitim. Većina ljudi, međutim, nisu svjesni istinskog značaja i stvarne filozofije molitve. Oni ne znaju koliko mnogo pažnje, svesrdnosti, predanosti i ustrajnosti je potrebno da čovjek postigne svoj cilj kroz molitvu. Zaista, istinska molitva je da čovjek iskusi ili doživi jednu vrstu smrti. Zato treba da razvijate naviku svesrdne i predane molitve. Bez ovoga nije moguće zasnovati lični odnos s Bogom i vjera postaje stvar bez života; a bez konstantne potpore ponovljenih Božijih znakova, ona prestaje biti živo iskustvo i postaje tek priča. Molitva ne smije da bude tek formalnost, nego iskreno, revno, svesrdno obraćanje Bogu, sa dubokom čežnjom i strepnjom u srcu. Treba da se čvrsto držite Božijeg veličanstva sa takvom gorivošću i revnošću da On manifestuje Svoje zadovoljstvo odgovarajući vašem pozivu (molitvama).

Nekada Bog odgovori Svom slugi na njegov prvi plač. Međutim, većinom to nije slučaj. Božiji je način da On želi da Njegove sluge uzgajaju strpljenje i ustrajnost. To je bitnost i neophodnost molitve, kao sami koncept zajedništva između Boga i čovjeka. Ponekad Bog poklanja ljudima ono za šta Ga oni mole, a nekad On od njih traži, za njihovo vlastito dobro i disciplinu, da se povinuju Njegovoj volji.' Ponekad Bog ne usliši našu dovu za neku stvar jer On najbolje zna je li nešto dobro za nas ili nije i time nas čuva od loših posljedica toga, kao što roditelj čuva dijete od opasnosti pada ili privlačnog plamena vatre koje nije svjesno njene opasnosti koja stoji iza prividne privlačnosti. 'Zato nikada ne gubite nadu u Božiju milost, nikada ne očajavajte' - uzdajte se u Njega da vam bude dato ono što je za vas najbolje i onda to drage volje prihvatite i pomirite se s tim i uvijek budite zahvalni. Znajte da iskren prijatelj nikada ne napušta prijatelja i Bog je zaista najiskreniji prijatelj ljudima. Dakle, moramo biti ustrajni u svom obraćanju Bogu i ostati uvijek uz Njega u svakoj mogućoj situaciji; nevolji i zadovoljstvu, neimaštini i blagostanju, sreći i nesreći, lagodnosti i krizi.

Zatim nam Imam Mahdi u svom učenju kaže: 'Postite propisane dane u ime Allaha ispunjavajući zahtjeve posta, da postignete blagoslov toga, svakim Ramazanom očišćeni od nekih od svojih grijeha i loših navika, sa još više saosjećanja prema drugim stvorenjima - ta vi ste i sami iskusili gladovanje tokom mjeseca posta. Svi koji podliježu plaćanju zekata treba da ga plate, jer se iz ovoga pomažu manje sretni članovi zajednice, oni su vaša briga i obaveza. Svi koji su stekli uslove za hadž, treba da ga obave. Činite dobra djela i na najbolji način odbijajte zlo, sa gnušanjem se udaljite od svega što je loše. Pored onoga što vas se ne tiče prolazite dostojanstveno. Zapamtite da ni jedno djelo lišeno Bogobožnosti nikada neće biti primljeno kod vašeg Gopodara. Djelo pobožnosti je samo ono koje ima korijen u strahu od Boga. Ni jedno takvo djelo neće biti izgubljeno. Uvijek budite pažljivi da ne posrnete, držite se čvrsto Allaha jer Zemlja i ništa na njoj vam ne može nauditi sve dok se čvrsto držite Njega i imate čvrstu vezu s Njim.'

Ovo je bilo učenje Obećanog Mesije o vraćanju ljudi Bogu, o vraćanju istinskoj vjeri oživljavanjem stvarne svrhe molitvi i oživljavanjem stvarnog duha Božijih uputa i naredbi. Kako smo prije spomenuli, slijedeći zadatak Imama Mahdija, pa tako i njegova poruka je bila ispravno tumačenje islamskih učenja (koja ja ovdje ne mogu u detalja iznositi) i zatim ujedinjavanje vjernika u jednu zajednicu pod jednim duhovnim vođom.

Obećani Mesija kaže: 'Ima ljudi koji stupe u moju zajednicu ali kad se vrte kući, na najmanji problem od svojih ukućana, ako im oni prigovore ili im prebacuju ili se ljute na njih, ili iz straha da se neki ljudi iznad njih ne naljute na njih, napuste svoje vjerovanje. Ovakvi ljudi su kao suhe grane bez ploda i života i ja se nadam da će ih Bog ukloniti iz moje zajednice.'

Uvijek se trebamo ogledati u ashabe Časnog poslanika s.a.v.s. šta su oni podnosili u ime islama, u ime uzvišene istine koja je došla od Boga. I vidite do kakvih je promjena došlo Allahovom voljom, za vrlo kratko vrijeme i kako ih je Allah uzdigao i kakve im je blagodati dao. Zapamtite da se sve stiže samo trudom i odricanjem i vašim znojem i žrtvama, nikako drukčije. I onda se, ako Bog da, možemo nadati uspjehu.

Zatim Obećani Mesija kaže: 'Sad kad ste ušli u ovu zajednicu sa mnom u ime Boga i pred Njim se zaklinjući na ove uvjete pristupanja u zajedništvo sa mnom, držite se čvrsto jedan drugog kao dva brata od jedne majke, da bi Bog bio s vama zadovoljan. Obavezite se na poslušnost meni u svemu dobrom što od vas budem tražio, kao na poslušnost Bogu i Njegovom poslaniku.' Uvijek imajte na umu da je ono što je dobro za zajednicu važnije od onog što je dobro samo za vas ili manju grupu pojedinaca, i uvijek se zalažite za to. Zato budite spremni da opraštate, imajte na umu da to činite u ime Boga koji želi da budete zajedno i da činite jedno tijelo; ne dopustite da vam na tom putu stane bilo šta. Opraštajte uvijek jedan drugom. 'Plemenit je onaj ko oprašta a osuđen je onaj ko je tvrdoglav i ne oprašta. Takav nema ništa samnom. Ne kritikujte nikog i ne ističite mane i propuste drugih nego se radije pozabavite svojim.' Manje tražite od drugih a više se zalažite da drugima budete na usluzi.

'Ne ubijajte istinu držeći se svoje glavo nepravde. Prihvatite istinu pa makar ona dolazila od djeteta. Slično tome, kad uvidite da je vaš neprijatelj u pravu, povucite svoje suho prepiranje. Držite se čvrsto istine i svjedočite istinito pa makar to bilo protiv vašeg oca, brata, prijatelja ili rođaka. Jer laž nije manji grijeh od idolopoklonstva. I kad ste u pravu ne ponašajte se nadmeno, nego neka vaše držanje bude takvo kao da niste u pravu. Čuvajte se idola. Sve što vas udaljava od vašeg istinskog cilja je idol na vašem putu. Ne dopustite da vas mržnja nekih ljudi prema vama spriječi da budete na strani istine. Nemojte biti škrti jedni prema drugima, ne dozvolite zlobi i pakosti da uđu u vaša srca, i nemojte biti ljubomorni jedni na druge i ne budite hladnog srca. Neka vas svijet prepozna da ste drukčiji od svijetu drugih po svojim vrlinama i ponašanju i po svojim dobrim djelima i ljubavi prema čovječanstvu. Zabranjeno vam je da dižete bune i uništavate ono što ste vi i vaši preci godinama stvarali, stvarajući time krizu u zemlji i dovodeći mnoge ljude, starce, žene i djecu u beznadežnu situaciju. Budite lojalni zakonu zemlje u kojoj živite ako se ona ne upliće u vaše vjerske slobode ispovjedanja vaše vjere.

O, moji prijatelji, koji ste ušli u zavjet samnom, da vam Allah dadne da činite takve stvari koje će Njega zadovoljiti. Danas ste vi mali po broju i tretirani ste sa prezirom (neuvažavanjem). Vi prolazite kroz period velikih kušnji. Prema Njegovoj utvrđenoj šemi stvari, od pamtivjeka bilo je određeno od Boga da će biti činjeni naponi iz svih pravaca da uzmaknete. Bit ćete nasamarivani na svakom putu i na svaki način, i morat ćete podnositi svaku vrstu govora. Svaki pojedinac koji vam nanese patnju svojim jezikom ili rukama činit će to u vjerovanju da to radi za služenje islamu. Tako ćete isto biti iskušavani od Boga na svaki mogući način. Zato poslušajte, da za vas put pobjedi ne leži u tjeranju suhe logike koju možda upotrijebite, ili da treba da uzvratite rujanjem na rujanje ili uvredom za uvredu. Ako prihvatite ovakav put vaša srca će postati tvrda i ostat će vam samo puke riječi što Svemogući Bog prezire i na to gleda sa odvratnošću. Zato se nemojte ponašati na način na koji ćete postići dva prokletstva: prokletstvo ljudi i Božije prokletstvo.

Nikada ni za trenutak nemojte misliti da će Bog dopustiti da propadnete; vi ste sjeme zasađeno u tlo samom Božijom rukom. Zato, Bog proglašava da će ovo sjeme klijati i rasti i granati se u svim pravcima i preokrenut će se u moćno stablo.

Zato, neka je blagoslovljen onaj ko ima povjerenja u Božiju riječ i ne treba da se boji kušnji koje iskrсну. Zapamtite da je za vas neophodno da vas zadese kušnje zato da Allah može razabrati ko je od vas istinit u svom zavjetu *bai'ata* a ko nije. Onaj koji posrne u toku bilo koje kušnje neće ni najmanje oštetiti Boga i njegova zla vjera će ga na kraju voditi u džehenem. On će proklinjati sebe želeći da nikada nije ni bio rođen.

Što se tiče onih koji ostanu ustrajni do kraja, sa kakvim god se kijametima suočili, i koji prođu kroz ove periode potresa i uznemirenja, oni koji su bili predmet izrugivanja i ismijavanja od naroda i koje svijet bude tretirao sa krajnjim prezirom, oni su ti koji će postati pobjednici i vrata blagoslova će širom biti otvorena da im zažele dobrodošlicu.

Ovakvu mi je Bog dao uputu da svojim sljedbenicima objasnim, da takvi među ljudima koji vjeruju i čija vjera nema u sebi tragova ovosvjetskih motiva i nije ukaljана malodušnošću (strašljivošću) i dvoličnjaštvom - njihova je vjera ta koja uvijek postupa po zakonima poslušnosti na bilo kojem nivou. Ovakvi ljudi su Bogu omiljeni. Za njih Bog deklarise da koračaju putem Bogobojznosti.'

Da nas Allah pomogne da koračamo putem kojim je On zadovoljan, da slijedimo primjer našeg dragog Poslanika Muhammed s.a.v.s. Amin.

(Govor Fahrije Avdić na Godišnjem skupu - Đelsa salani - u Bosni i Hercegovini, oktobar 2004.)

U IME ALLAHA; MILOSTIVOG; SAMILOSNOG

POKORNOST I POSLUŠNOST HALIFATUL MESIHU V

Moja draga braćo i sestre, Esselamu aleikum ve rahmetullah.

Ja moram priznati da je za mene velika čast da stojim pred vama i obraćam vam se na vašoj dželsi salani u Bosni i Hercegovini. Dopustite mi da vam prvo prenesem Esselamu aleikum od našeg voljenog Huzura, Hazret Halifatul Mesih V a.t.b.a., i isto tako od Amir Sahiba, Amira Velike Britanije, kao i od džemata iz Irske.

Prije dvanaest godina, nekoliko mjeseci nakon što sam primio islam, sjećam se da sam vidio na TV i na stranicama svih nacionalnih novina strašne slike rata u Bosni. Ja sam u to vrijeme bio na dužnosti lokalnog rukovodioca Omladinske organizacije džemata (MKA) u Velikoj Britaniji, i kao i veliki broj omladinaca u to vrijeme i ja sam želio da dođem u Bosnu da pomognem na bilo koji način, kako god mogu. No, u toku tog vremena moji poslodavci mi nisu dali da uzmem dopust, tako da sam odlučio da barem uradim ono što mogu, pa sam skupljao lijekove, odjeću, hranu, bilo šta što je moglo pomoći narodu Bosne; kao što već znate, mnogi omladinci su dolazili iz naše omladinske organizacije iz Velike Britanije da donesu pomoć, i ja nikad nisam imao pojma da ću ja, Allahovom milošću, jednog dana biti na dužnosti predsjednika Omladinske organizacije Velike Britanije, u toku kojeg vremena se rodila Humanitarna organizacija Džemata 'Humanity first' sa ciljem da, Allahovom milošću, pomogne ljudima širom svijeta koji trebaju pomoć.

Ja nikada nisam zaboravio želju koju sam imao da dođem u Bosnu i da se sretnem sa mojom braćom i sestrama u islamu Ahmadijjata. Zato je ovo velika čast za mene da stojim ovdje pred vama sada, dvanaest godina poslije, premda sam sada na dužnosti misionara Republike Irske.

Kad sam bio obaviješten prije dvije sedmice da ću doći i prisustvovati dželsa salani u Bosni to je za mene bio šok, jer sam se pitao, a i sada se pitam: ko sam ja da se obratim ovako plemenitom narodu, i šta ja uopšte mogu njima reći. Moram vam reći da sam bio smeten nekoliko dana, no na kraju sam shvatio da ću doći i da ću duboko razmisliti šta želim da kažem ili o čemu da govorim. Na kraju sam rekao sebi da ću reći nekoliko riječi o sistemu u svijetu, sistemu Halifata i sistemu Džemata.

Ako pogledate svijet danas i pogledate svijet u prošlosti, pogotovu u posljednjih petnaest godina, sve što smo vidjeli je prolijevanje krvi, ratovi, bol, strepnja, strahote i nepravda. Vidjeli smo propust vlada da postupaju po osnovnim ljudskim pravima koja treba da budu data svim ljudskim bićima, bez obzira na njihovu boju, religiju ili zemlju odakle su došli. Vidjeli smo genocid naroda koji su bili izbrisani pred samim njihovim očima. I opet određene vlade ne postupaju po osnovnim ljudskim pravima i ne provodi se pravda, i danas ponovo vidimo da u Iraku i Palestini nedužne žene i djeca pate. Mnogi su ubijeni, pa ipak se i dalje prema njima ne postupa pravedno, i dalje ove vlade, uključujući i UN, ne postupaju pravedno i ne štite narod Iraka.

Od 11. septembra svijet islama je pod napadom sa svih strana i sve to iz pogrešnih razloga. Moram istaći da militantni muslimani čine djela terora u mnogim dijelovima svijeta, u ime islama ubijaju nevine žene i djecu orobljavajući krasno ime islama i kaljajući uzvišeno ime islama koje nam je bilo dato Lično od Svemogućeg Allaha kad je On rekao: 'Ovog dana sam

vam usavršio vašu vjeru za vas i upotpunio Moje blagodati prema vama i odabrao sam za vas islam kao religiju.' (5:4).

Svemogući Allah nam je dao islam da nam omogući da postignemo mir u svijetu, kao što samo ime **'islam'** znači **'mir'** i **'pokornost Božijoj volji'**. Onda zašto sistem svjetskih vlada nije uspio, i dalje ne uspijeva, i sigurno i neće uspjeti; zašto? Zato što je njihov sistem zasnovan na ovosvjetskim ciljevima i ovosvjetskim težnjama i željama i oni se ni jedan ne boje polaganja računa, oni se ne boje Svemogućeg Boga.

Jedini sistem koji može uspjeti je sistem zasnovan na Bogobožnosti – **taqvi**, tj. strahu od Svemogućeg Allaha, a taj sistem je Halifat koji je bio obećan od Allaha dž.š. vjernicima koji čine dobra djela. U Časnom Kur'anu čitamo: 'Allah je obećao onima među vama koji vjeruju i čine dobra djela da će ih On sigurno učiniti nasljednicima na Zemlji, kao što je učinio nasljednicima između onih koji su bili prije njih; i da će On sigurno za njih učvrstiti njihovu vjeru, koju je On odabrao za njih; i da će im On sigurno dati sigurnost i mir poslije straha. Oni će se samo Meni klanjati i oni ništa neće Meni pridruživati. Onda, ko god ne bude zahvalan poslije toga, oni će biti neposlušni.' (24:56).

Allahovom milošću mi smo svojim očima vidjeli kako je Uzvišeni Allah ispunio Svoje obećanje vjernicima, ponovo postavljajući Svog zastupnika u svijetu u osobi Hazret Mirze Masroor Ahmada, Halifatul Mesiha V.

Kad dobro i dublje pogledamo svijet - mislim na islamski svijet - možemo li igdje vidjeti ispunjenje zahtjeva koji su nam dati od Uzvišenog Allaha: da će im, ako 'čine dobra djela' i 'vjeruju' biti dati Božiji zastupnici (halife). Jer, koliko god i gdje god da gledamo ne možemo naći nikakvu islamsku ili arapsku zemlju koja uistinu postupa po čistom učenju islama sa pravdom i Bogobožnošću.

Vrijeme mi ne dopušta da idem suviše u detalje o određenim zemljama, ali, ako pogledate Pakistan i Afganistan, i mnoge druge zemlje, uvidjet ćete da one ne postupaju istinski po pravdi i da određenim ljudima u svojim vlastitim zemljama ne daju osnovna ljudska prava i da ne postupaju po istinskom učenju islama kako nam je dato od Uzvišenog Allaha i Njegovog Časnog Poslanika Muhammeda s.a.v.s. Kako ovim muslimanima koji idu okolo i orobljavaju plemenito ime islama i ubijaju nevine žene i djecu u ime islama, što je potpuno zabranjeno u islamu, može biti dat blagoslov Božijeg zastupnika od Uzvišenog Allaha kad u Časnom Kur'anu čitamo: 'Uistinu Allah je s onima koji su Bogobožni (ispravni) i onima koji čine dobro.' (16:29).

Na drugom mjestu čitamo: '...nemojte postupati pokvareno na zemlji stvarajući smutnju.' (26:184). Zatim: 'Ne uništavajte život koji je Allah proglasio svetim osim zbog pravednog razloga.'

Iz svih ovih ajeta Časnog Kur'ana - žive Božije riječi, jasno je da oni muslimani koji izazivaju smutnju, koji nedopušteno ubijaju nedužne živote, Allah nije s njima; Allah je jedino sa Bogobožnim, onim muslimanima koji čine dobra djela. Ko su onda ti ljudi, gdje su ovi muslimani, kako ih možemo naći, gdje je ovaj savršeni sistem? Koji muslimani imaju nasljednika? Kao što sam ranije rekao, ako pogledamo širom naokolo islamskog svijeta - muslimanskog svijeta, možemo vidjeti da jedino Džemat Ahmadija ispunjava sve zahtjeve koje je dao Časni Kur'an i da je Džemat Ahmadija taj kojemu je zato pokolonjen blagoslov ima zastupnika (halifu) postavljenog od Uzvišenog Allaha kako je Allah dž.š. obećao - u formi Halifata. Time je ova zajednica određena za nasljednike na Zemlji. Jedini način da ovaj

svijet uspijemo načiniti mirnim svijetom je da slijedimo sistem Halifata, jer je Halifat osnovan od Uzvišenog Allaha i On je taj Ko odabire Halifu kao Svog zastupnika i On izabire naj Bogobojazniju osobu, onu osobu koja svoj život živi sa Bogobojaznošću – *taqvom*. Zato kad Halifa donosi odluke i daje upute, on ih daje u skladu sa učenjem Časnog Kur'ana i iz sunneta Časnog Poslanika s.a.v.s. i isto tako iz učenja Imama Mahdija, Obećanog Mesije a.s. i najvažnije, sa strahom od Allaha. Tako ćete s Halifatom naći pravdu, poštenje, iskrenost, jer danas je Halifat ogledalo poslanstva.

Hazret Abu Hureira r.a. navodi da je Časni Poslanik rekao: 'Onaj ko je poslušan meni, poslušan je Allahu, a onaj ko nije poslušan meni nije poslušan Allahu, i onaj ko je poslušan onom koga ja postavim poslušan je meni, a onaj ko tome nije poslušan nije poslušan meni. (Muslim).

Tako da je Halifat danas ono što je Časni Poslanik s.a.v.s. postavio i Allahovom milošću danas je Halifat sa Ahmadija Džematom i Allahov postavljeni zastupnik je hazret Mirza Masroor Ahmad, Halifatul Mesih V.

Zato je naša dužnost da budemo poslušni i pokorni i da izvršavamo sve njegove upute. U toku nekoliko zadnjih mjeseci u toku hudbi petkom i godišnjih skupova (đelsa salana) u raznim zemljama Huzur a.t.b.a. nam je dao upute o raznim važnim predmetima vaspitanja ili odgoja koje će nam omogućiti da popravimo naše duhovne živote i pomoći nam da postanemo ispravni, tj. još Bogobojazniji.

Huzur je govorio o NAMAZU, i podsjetio nas važnosti redovnog obavljanja namaza, dolasku u džamiju, skupnom namazu, namazu u svojim kućama, o tome da razumijemo svoj namaz, o obavljanju pet dnevnih namaza, da nastojimo da ustanemo radi klanjanjnja tahadžud namaza.

Da redovito učimo Kur'an, da uz prevod razumijemo njegovo značenje, da će nas Časni Kur'an očistiti ponašajući se po njegovim učenjima.

Mi u Časnim Kur'anu čitamo: 'Sigurno molitva naređena vjernicima treba da bude obavljena u propisano vrijeme.' (4:104).

'...veličajte svog Gospodara Njegovim hvalama prije izlaska sunca i prije njegovog zalaska; i veličajte Ga u noćnim satima i svim dijelovima dana, da nađete istinsku sreću.' (20:131).

Sistem Džemata:

Uvijek budite poslušni sistemu Džemata, imajte poštovanje prema Amiru vaše zemlje i vršiocima dužnosti Džemata i misionarima. Ako postoji neka nesuglasica tražite pomoć kroz sistemu Džemata.

U hudbi održanoj u petak, 17. septembra 2004. Huzur atba je rekao: "Ovih dana su novine pune vijesti o nemirima u jednoj zemlji ili drugoj. Mi vidimo ljude da se bore između sebe, i kad odete na sudove imate osjećaj da ljudi ništa ne rade osim da se bore i podižu tužbe jedan protiv drugog."

Huzur atba je rekao: "U ovo doba je vjernicima – koji su prepoznali Imama ovog doba naređeno da, kad god naiđu na nesuglasice, treba da nastoje da ih riješe i pomire

suprotstavljene strane. Ovo morate uraditi bilo da je nesloga i svađa između muža i žene, ili su to poslovne prepirke ili je u pitanju neki lažni ponos.”

Govoreći o neslozi na nivou zajednice Huzur atba je rekao: “Vjernicima je naređeno da izbjegavaju sve ovakve nesuglasice na prvom mjestu, i ako se pojavi ovakva situacija gdje vjernici dođu u sukob jedan s drugim, onda je dužnost ostalih vjernika da se skupe zajedno i nastoje da naprave pomirenje. Oni treba da naprave da ove strane shvate da nije prikladno podizati zavade nad sitnicama, jer ovo znači neposlušnost Allahu.”

Huzur atba je takođe rekao: “Svi Ahmadi muslimani treba da se boje Allaha i nastoje da postanu Njegovi miljenici, i treba da odustanu od svake prepirke i neslaganja među sobom.”

Na kraju hudbe Huzur atba je naveo neke izreke iz pisanja Obećanog Mesije a.s. u kojima je on podvukao potrebu za Ahmadi muslimane da se izmire jedan s drugim i da oproste prestepe svoje braće.

U drugoj hudbi održanoj 10. septembra 2004. godine u Belgiji Huzur atba je naredio Ahmedi muslimanima da njihov cilj i svrha u životu treba da budu da jedan drugog nadilaze u vrlinama. Huzur atba je rekao da je obaveza svakog vjernika ne samo da bude ustrajan u vrlinama nego da vjernici treba da nastoje da nadmaše jedan drugog u ovom pogledu. Kad je vjernicima rečeno da jedan drugog nadilaze u vrlinama, kako onda može biti prihvatljivo da se oni tako ponašaju u odnosu prema drugima (nevjernicima). Pokazivanje dobrih djela je karakteristika vjernika. Kad smo prihvatili Ahmadijjat i povjerovali u Obećanog Mesiju a.s. i kad tvrdimo da imamo bliži odnos sa Allahom i Njegovim Poslanikom s.a.v.s. jedini put uspjeha pred nama je da nadmašujemo jedan drugog u dobrim djelima. To je ono što se očekuje od svakog Ahmadi muslimana i da treba da ispunjavamo svoje obaveze prema Allahu i prema Njegovim stvorenjima. Naša obaveza prema Allahu je da treba da Mu se molimo (da Ga obožavamo) sa bojazni i strahopoštovanjem u svojim srcima, treba da obavljamo pet dnevnih namaza u džamiji, i da spominjanje Boga uvijek treba da bude na našim usnama. Dužnost svakog Ahmadi muslimana je da stalno napreduje u vrlinama sa svim svojim mogućnostima i snagom, i to mora činiti dosljedno bez zastajanja. On treba da ostavi iza sebe sve svoje poroke i svaki pojedinac treba da gleda na onog ko je ispravniji od njega: ovo će u njemu stvoriti želju da nadmašuje. No, ovo se ne može dogoditi ukoliko osoba nije uporna.

Zatim je Huzur atba rekao: “Ako zastajete u ovoj trci u postizanju vrlina, i ne usmjerite svoju pažnju ispunjavanju svojih obaveza prema Allahu i Njegovim stvorenjima, onda ćete biti odgovorni pred Allahom. A ako ispunite ove obaveze, onda ste sigurni da ćete biti uspješni. Kad postupate prema ovim stvarima, onda će jedna krasna zajednica poprimiti oblik koja će pokazivati vrline, širiti vrline, nadmašiti u vrlinama i također će pomagati one koji ostaju iza, da se tome pridruže.”

Kako je blagoslovljen Ahmadija Džemat da ima tako plemenitog i pobožnog slugu Uzvišenog Allaha u osobi našeg voljenog Huzura; to je dužnost svakog Ahmadi muškarca i žene da postupaju prema uputama Hazret Kalifatul Mesiha V. Možda ćete se pitati kako ja to mogu, ja sam tako slab, ne, pogledajte na milost Uzvišenog Allaha: On je za nas otvorio put da postignemo ispravnost i visoke vrline i takmičimo se jedan s drugim u ispravnosti u instituciji Wasiyyata. Dopustite mi da s vama podijelim Huzurove riječi: 'Kao što sam spomenuo ranije, ova institucija Wasiyyata je sredstvo čišćenja vaših duša i vašeg imetka. To ne znači, kako su neki muslimani prihvatili praksu da, dok nepoštenim sredstvima zarađuju svoja sredstva za život, ako postave javnu česmu ili omoguće led za hladnu vodu ili plate za gradnju jednog dijela ili cijele džamije ili čak idu i obave hadž, oni misle da su, radeći ove

stvari očistili svoj imetak koji je bio stečen nepoštenim sredstvima na prvom mjestu. Ovakvi ljudi zbijaju šalu sa religijom i izruguju se svojoj vjeri. Ovdje (u Wasiyyatu), čišćenje znači pranje vašeg teško zarađenog imetka koji ste postigli poštenim sredstvima. To znači da, kad je pošteno zarađen imetak potrošen za uzvišene i pobožne svrhe, to će proizvesti duhovno poboljšanje u vama i Allah će prosuti nebrojene blagoslove na vaš imetak i na vaše potomstvo. Obećani Mesija a.s. je tri puta ponovio dovu u knjizi 'Al-Wasiyyat' (Oporuka): 'Da oni koji uđu u ovu blagoslovljenu instituciju postanu zajednica pobožnih i ispravnih i Bogobožnih ljudi.' Huzur je ovim povodom na đelsi salani u Belgiji rekao: 'Dok izražavate zahvalnost Allahu, vi treba da pokazujete zahvalnost svojim postupcima isto tako. Jer, oni koji se pridružuju ovoj instituciji će, ne samo postići u ispravnosti, nego će također postati izvor snage za Džemat.

Na kraju ja želim da kažem da ukoliko, i sve dok svijet ne prihvati islam i Ahmadijjet istinski islam, i ne bude slijedio sistem koji je baziran na Bogobožnosti-*taqvi*, na pravdi, poštenju, iskrenosti i odgovornosti mi nikada nećemo vidjeti mir. Ako to prihvate oni će vidjeti mir i sreću i bratstvo za cijelo čovječanstvo. Inšallah to će se dogoditi kroz Ahmadijjet-istinski islam. Amin.

(Govor Ibrahim Noonan Sahiba na Godišnjem skupu - Đelsa salani - u Bosni i Hercegovini, oktobar 2004.)